

ת"פ 23749/12/19 - מדינת ישראל נגד חוסיין דרסיה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23749-12-19 מדינת ישראל נ' דרסיה (עציר)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דיאנה סלע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

חוסיין דרסיה (עציר)

גזר דין

1. הנאשם, יליד 91', הורשע על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, בעבירת של החזקה, הובלה ונשיאה של נשק שלא כדין, בצוותא, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + סעיף 144(ב) רישא וסיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון לסחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) רישא וסיפא + סעיף 25 לחוק העונשין; וכניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל).

2. תמצית עובדות כתב האישום

א. הנאשם ואנס זאית (להלן: אנס) הם קרובי משפחה המתגוררים בטול כרם. בין הנאשם לסעדו ג'ורבאן (להלן: סעדו) קיימת היכרות מוקדמת. במהלך חודש נובמבר 2019 קשרו הנאשם וסעדו קשר לסחור בנשק, בכך שהנאשם ימכור לסעדו נשק, בתמורה לתשלום סכום כסף שאינו פחות מסך של 13,500 ₪. השניים תיאמו, כי הנאשם יגיע למקום מגוריו של סעדו בג'סר א-זרקא, ימסור לו את הנשק ויקבל לידיו מסעדו את התשלום עבורו.

ב. בהמשך לקשר בין הנאשם לסעדו, ביום 25/11/19 סמוך לשעה 11:00, נכנסו הנאשם ואנס לישראל שלא כדין, כשהם מחזיקים ונושאים בצוותא חדא חפץ דמוי רובה סער M-16 שהוסב לירי, אשר מכיל חלקי נשק תקינים כגון מכלול של רובה סער M-16, ושסוגל לירות קליע או כדור שבכוחו להמית אדם, וכן תחמושת בקליבר 5.56 X 45 מ"מ ומחסנית (להלן: הנשק ו-האבזר, בהתאמה). הנשק היה מפורק לחלקים שהיו ארוזים בניילון, ונמצא בתיק שחור (להלן: התיק).

בארץ פגשו הנאשם ואנס בעבדאללה אבו זיד כשהוא נוהג ברכב מסוג מיצובישי לנסר בצבע כסף שמספרו 82-470-64 (להלן: עבדאללה והרכב, בהתאמה) וביקשו כי יסיעם לג'סר א-זרקא. עבדאללה הסכים לעשות כן

תמורת תשלום. בתאריך הנ"ל, סמוך לשעה 11:30, הגיעו הנאשם ואנס לכניסה לג'סר א-זרקא, ברכב, כשהם נושאים ומחזיקים בצוותא חדא בנשק, שלא כדין, לצורך מימוש הקשר בין הנאשם לסעדו. בכניסה לג'סר א-זרקא נעצר הרכב על ידי אנשי משטרה, ובחיפוש שנערך ברכב נתפס הנשק, והנאשם, אנס ועבדאללה נעצרו.

ג. במעשים המתוארים לעיל, קשרו הנאשם וסעדו קשר לבצע עבירות בנשק - להחזיק, לשאת, להוביל ולסחור בו, בלא רשות על פי דין; הנאשם בצוותא חדא יחד עם אנס וסעדו הובילו ונשאו את הנשק ואת האביזר בלא רשות על פי דין; הנאשם ניסה לסחור בנשק בלא רשות על פי דין; והנאשם נכנס לישראל ושהה שלא כדין.

3. תחילה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, ובהליך התקיים דיון מוקדם, שבמהלכו פירטה ב"כ המאשימה כיצד בכוונתה להוכיח את אשמתו של הנאשם. בדיון זה הנאשם לא נכח פיזית באולם, אלא השתתף באמצעות V.C. (היוועדות חזותית) עקב משבר הקורונה.

בדיון שהתקיים ביום 15/6/20 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, לרבות בכך שנשק ה-M-16 שנתפס ברכב שייך לו, כי הביא נשק זה על מנת לנסות לסחור בו, וחזר על הודייתו כי נכנס לישראל שלא כדין. בעקבות הודייתו זו, כאמור, הורשע הנאשם בו ביום, ואילו הטיעון לעונש התקיים בנוכחות הנאשם באולם בית המשפט.

ראיות לעונש

4. לנאשם הרשעה קודמת מיום 16/7/18 בעבירה של סחר בציד מלחמתי, בבית המשפט הצבאי בשומרון, שבגינה הושטו עליו 13 חודשי מאסר בפועל, ומאסר מותנה בן 24 חודשים למשך חמש שנים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור עבירות שעניינן עיסוק באמל"ח, סיכון מכון לחיי אדם על הנגזרות שלו, עבירות בניגוד לסעיפים 58 ו- 59 בתקנות ההגנה (שעת חירום), ועבירות נוספות, וכן קנס כספי.

אין חולק בין הצדדים כי המאסר המותנה הנ"ל אינו בר הפעלה בתיק הנדון, משהושת על הנאשם בבית משפט צבאי בשומרון.

5. במסגרת הליכי המעצר ביקשה ההגנה לקבל חוות דעת פסיכיאטרית בדבר כשירותו של הנאשם לעמוד לדין. ביום 4/2/20 התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית שניתנה על ידי ד"ר ילנה ויטנברג ממרכז בריאות הנפש במעלה הכרמל (להלן: ד"ר ויטנברג), שבה נקבע כי הנאשם אינו לוקה במחלה נפשית במובנו המשפטי של המונח, כי הוא כשיר לעמוד לדין ולעקוב אחר הליכי משפט, וכי הוא זקוק לטיפול הרגעי סימפטומטי לצד השגחה בתא המעצר, בשל התנהגות בלתי צפויה ותוקפנות כלפי עצמו.

טיעוני הצדדים

6. טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם, הנע לשיטתה בטווח שבין 5 ל- 7 שנות מאסר, וזאת לצד עונש מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי וקנס כספי.

א. בעמדה בהרחבה על חומרת העבירות שביצע הנאשם ועל הסכנות הגלומות בחובן, טענה ב"כ המאשימה, כי תופעת החזקת ונשיאת הנשק הבלתי חוקי הפכה ל"מכת מדינה" של ממש, ועל בית המשפט מוטלת החובה להילחם בה באמצעות ענישה מחמירה אשר תעביר מסר תקיף, חד וברור לנאשם ולציבור בכללותו, לפיו החברה, ובראשה בתי המשפט, סולדים מעבירות כגון אלו שבהן הורשע, ומי שעושה כן ישלם בשלילת חירותו לתקופה ממושכת.

עוד טענה כי מלחמת חורמה בעבירות החזקת נשק על הנגזרות שלהן - החזקה, הובלה וסחר בנשק, תשליך באופן ישיר על ביצוע עבירות אלימות באמצעות נשק ותצמצמן.

ב. לחומרה ביקשה ב"כ המאשימה ליתן משקל לסוג הנשק אותו החזיק, נשא והוביל הנאשם במטרה לסחור בו - נשק התקפי מסוג תת-מקלע מאולתר, שסוגו ומאפייניו פורטו לעיל, ואשר פגיעתו הפוטנציאלית היא רבה ביותר. עוד לטענתה, יש בסוג הנשק אותו נשא הנאשם, כדי ללמד על נגישותו הרבה לכלי נשק.

ג. כן ביקשה ב"כ המאשימה לייחס משקל לחומרה לחלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות, לתכנון ולקשירת הקשר שקדמו לביצוען, לעובדה כי העבירות בוצעו בצוותא שעה שמעל ראשו של הנאשם מרחף עונש מאסר מותנה בן 24 חודשים, שהושת עליו בבית המשפט הצבאי שומרון; לנזק שצפוי היה להיגרם לו עשה הנאשם בו שימוש, אם כי הסכימה שלא נעשה שימוש בנשק. לטענתה, הגם שלא ידוע כמה זמן החזיק הנאשם בנשק ולאילו מטרה, אך בשים לב לסוגו של הנשק, אין כל ספק כי הנאשם הפגין אדישות לסיכון הגלום במעשיו כלפי חיי אדם.

עוד הדגישה כי הנאשם הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, שביסודה ההגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

ד. אשר למתחם העונש ההולם, הסכימה ב"כ המאשימה להתייחס לכל העבירות כאל "אירוע אחד", משמדובר ברצף של מעשים שבוצעו בטווח זמן קצר, ולקבוע מתחם עונש אחד כולל.

ה. אף שהמאשימה לא ביקשה להפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בגין הרשעתו הקודמת, ביקשה לתת ביטוי לחומרה שבעברו הפלילי של הנאשם בעבירות נשק, שבגין ריצה עונש מאסר בפועל בן 13 חודשים.

לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ממושך ברף הגבוה של המתחם המבוקש על ידה בטווח שבין 5 ל- 7 שנות מאסר, וכן ענישה נלווית, כמפורט לעיל.

באת כוח הנאשם עתרה שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולהשית עליו עונש מאסר בפועל המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה, הנע לשיטתה במקרה הנדון בטווח שבין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

א. לטענתה, מבלי להקל בחומרת העבירות שביצע הנאשם, נסיבות ביצוען במקרה הנדון אינן מן החמורות ומידת הפגיעה בערך המוגן אינה ברמה גבוהה, "ואף נוטה להיות בינונית ומטה". בפועל, עסקינן בעסקה אשר לא הושלמה, הנשק נתפס, נמצא בידי המשטרה, ולא הגיע לידיים היכולות לעשות בו שימוש. בנוסף, אין מדובר במעשה עבירה שנועד לשימוש ממוקד וספציפי או לתמיכה בארגון פשיעה, ובוודאי שלא למטרות פגיעה בביטחון המדינה, אלא מדובר בסחר לצורך רווח כלכלי ותו לא.

ועוד, בעמדה על כך כי הנאשם אינו מבקש לחזור בו מהודייתו ציינה כי הנאשם חזר וטען כי התבקש לקחת חלק בעסקת הסחר באופן שיתאם, יעביר ויוביל את הנשק ואת התשלום בגינו, וכי אין מדובר בנשק שהיה מצוי מלכתחילה בידי הנאשם.

ב. ב"כ הנאשם טענה כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק היא מגוונת ותלויה במשתנים רבים. לשיטתה, במקרה הנדון יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על טווח שבין 12 ל- 24 חודשי מאסר בהתחשב בכך שעסקינן במעשה יחיד וחד פעמי של הובלת נשק, ניסיון סחר ושהייה בלתי חוקית, וכן בכך שאין מדובר כאמור בנאשם המהווה גורם עוין.

עוד לטענתה, לעניין העבירה של השהייה הבלתי חוקית - הלכת אלהרוש קבעה מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר בפועל. (רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** (8/12/14), מפי כב' השופט ג'ובראן (להלן: הלכת אלהרוש)). במקרה הנדון מדובר בעבירת שב"ח ראשונה, ולכן יש מקום להשתת עונש הצופה פני עתיד.

ג. כן עתרה ב"כ הנאשם להתחשב לקולה בהודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המקורי, אשר חסכה זמן שיפוטי יקר וכן את זמנם של הצדדים, ואת הצורך בהעדתם של 25 עדים. כן ביקשה ליתן משקל לאחריות שנטל הנאשם על מעשיו ולחרטה שהביע בגינם, זאת להבדיל משותפיו אשר עניינם נדון בתיקים נפרדים בבית משפט זה.

ד. ב"כ הנאשם הפנתה למכתבה של העובדת הסוציאלית מיכל שאוט, המכהנת כראש תחום בכלא שיטה, מיום 26/5/20, שבו צוין כי חלה התדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם, כי הוא מתקשה להתמודד עם ההליך המשפטי ומדווח על שמיעת קולות ומחשבות פליליות. כן חל שינוי בתקשורת שלו עם סביבתו, ומבטו נעשה חלול. מצב זה נגרם לשיטתה, מכך שעקב המעצר עזב הנאשם את משפחתו ואשתו ללא השגחה וללא מישהו שידאג להם. (יצוין כי מכתב זה לא הוגש בסופו של יום לתיק, על אף שב"כ הנאשם הודיעה כי תפעל להגשתו (עמ' 37, שורות 17-18 לפרוטוקול)).

למען הסר ספק, ב"כ הנאשם הבהירה שהנאשם אינו חולק על הקביעה כי הוא כשיר לעמוד לדין.

ה. כן עתרה ליתן משקל לקולה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר גדל במציאות חיים קשה מאוד, ללא תמיכה משפחתית, נשר מלימודיו ב"כיתה ג' או ד'", והוא נתון במצוקה כלכלית. הנאשם התחתן לאחרונה וצבר חובות כבדים עקב חתונתו, תשלום בגין שכירות וריהוט הבית. לטענת ב"כ הנאשם, הסיבה שהביאה להסתבכותו של הנאשם בביצוע העבירה היא מצוקתו הכלכלית, אשר נוצלה על ידי אחרים, שביקשו ממנו לקחת חלק בעבירת הסחר.

אשר לעבירת הנשק שביצע הנאשם בעברו, טענה ב"כ הנאשם כי גם בשנת 18' נוצל על ידי אחרים עקב מצוקתו הכלכלית הקשה.

ו. נוכח האמור לעיל, עתרה ב"כ הנאשם להשית עליו עונש מתון המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה המבקש על ידה.

8. דברי הנאשם

הנאשם סיפר, כי אמו נכה ואביו חולה בסרטן בריאות, כי יש לו שלושה אחים "מונגולים" ואין מי שיעזור ויתמוך בהורים שלו, וכן כי הוא עבד בבית קפה והרוויח כ-60-70 ₪ ליום. עוד לדבריו, כאשר שמע שלאמו לא היה אפילו גז בבית, כי היא לא הייתה יכולה לבשל במשך ארבעה ימים ולא אכלה מהבוקר עד הערב, הוא ניסה להתאבד באמצעות תלייה, אך הניסיון לא צלח והוא התעורר בבית חולים. כן הוסיף הנאשם, כי כבר שמונה חודשים שלא מבקרים אותו, אין לו קנטינה ואין לו בגדים, וכי את החסר הוא משלים מאחרים.

אשר לעבירה שביצע, טען כי בעת ביצועה הוא היה "נשוי טרי", רימו אותו והוא התחרט על מעשיו; משנשאל אודות הרשעתו הקודמת אשר בגינה גם ריצה עונש מאסר בפועל, השיב הנאשם כי התחרט, והפעם הוא רוצה לחזור לביתו על מנת להחזיר את אשתו שרוצה להתגרש ממנו ולעזור לאביו החולה. **"אני רוצה לחזור, להחזיר את אשתי ולעבוד. אבא שלי עלול למות בכל רגע, אני רוצה לחזור הביתה ולעזור להם. אני לא רוצה שאבא שלי ימות מסרטן כשאני רחוק. יש אנשים שכלואים כמוני בכלא שהם קיבלו רק 9 חודשים ו-10 חודשים ויצאו. בבקשה תרחמי עלי שאני אחזור להורים שלי. אני כבר 8 חודשים בלי שאף אחד יבקר אותי, בלי קנטינה. גם אין לי בגדים. תסתכלי על החולצה שלי. אני לוקח מאנשים שם בגדים. הכול, גם סיגריות, הכול אני לוקח מאחרים. תבקשי ממני שהיא תרחם עלי שאני אצא הביתה, אני רוצה לעבוד ולא לחזור על זה. אם אני אכנס שוב, שיוציאו אותי להורג"** (עמ' 39 - 40 לפרוט').

דין והכרעה

9. רבות נכתב על הקושי בגזירת הדין, מקל וחומר כאשר עסקין בנאשמים צעירים אשר ביצעו עבירות חמורות המסכנות את הציבור.

בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בתי המשפט בעת גזירת עונשם של אלו שהורשעו הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה.

במסגרת הענישה, על בית המשפט לאזן בין אינטרסים שונים; מחד גיסא, האינטרס הציבורי ובמסגרתו שיקולי גמול, הרתעה ומניעה, נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, תדירותן, חומרתן ועוד; מאידך גיסא, שיקולים הנוגעים לנאשם מבצע העבירה, הנסיבות האישיות שלו, עברו הפלילי, גילו, עמדתו לגבי העבירה שביצע, לקיחת אחריות, חרטה, שיקולי שיקום ועוד.

לאחר קביעת המתחם, יש לגזור את העונש המסוים שיושת על הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עצמה אלא בנאשם, כאמור לעיל.

חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם

10. אין צורך להכביר במילים אודות חומרתן של עבירות הנשק, וחומרת מעשיו של הנאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקה, הובלה, נשיאת נשק וכן ניסיון לסחור בנשק בצוותא, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהם. מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, עולה כי הנאשם קשר עם סעדו לסחור בנשק באופן שהנאשם ימכור לסעדו נשק בתמורה לסכום שלא יפחת מ- 13,500 ₪. לצורך הוצאתה אל הפועל של התכנית העבריינית נכנס הנאשם לישראל שלא כדין ביחד עם קרוב משפחתו אנס, כשהם מחזיקים, נושאים ומובילים חפץ דמוי רובה סער M-16, המפורק וארוז בניילון, וכן מחסנית לנשק, השניים נסעו עם אדם שלישי לג'סר א-זרקא להשלים את העסקה, ושם נעצרו והנשק נתפס.

עבירות הנשק הפכו ל"מכת מדינה" של ממש, והסיכון הגלום בהן ידוע לכול. גם אם הנאשם לא השתמש בנשק בעצמו, הפוטנציאל הנפצי הגלום במעשיו ברור ומובן לכולם. מסיבה זו, אין בידי לקבל את טענתה של ב"כ הנאשם, כי "ברור כי כל המעשה הפלילי הזה, הניסיון של סחר, לא נעשה במטרה לפגוע בביטחון המדינה או במטרה של שימוש בארגון פשע או כלפי יעד" (פרוטוקול הדיון מיום 23/6/20, עמ' 34, שורות 20-21). גם אם לא הייתה זו כוונתו הספציפית של הנאשם, קשה לחשוב על תרחיש מציאותי אשר בו הנשק לא היה מוצא את דרכו אל גורם עברייני או עוין כזה או אחר. הנאשם לכל הפחות היה אדיש לתוצאה אפשרית זו, והדבר חמור בפני עצמו.

על הסיכון הגלום בעבירות הנשק ראו דבריה של כב' ש' ארבל בע"פ 4945/13 מ"י נ' סלימאן (19/1/14), כדלהלן:

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו, החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה

בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד..."

אשר לסחר בנשק, ראו דבריו של כב' הש' לוי בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מ"י (18/11/07), כדלהלן:

"סחר בנשק הוא תופעה מסוכנת, במיוחד בימינו אלה. הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם הפעם, כי כל החוטא בעבירות מסוג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת..." (ההדגשה אינה במקור - ד.ס.).

לא בכדי מצוי סעיף 144 בפרק ח' לחוק העונשין, העוסק ב"פגיעות בסדרי המשטר והחברה". עניינו הוא אך קצה הקרחון של תופעה זו, המייצרת סיכון גבוה לחברה כולה, עת עלולים כלי הנשק הבלתי חוקיים להגיע הן לגורמים פליליים והן לידיים עוינות.

11. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם בביצוע העבירות בהן הורשע הם בטחון הציבור על פרטיו, שלום הציבור, על פרטיו, שלמות הגוף וכן סדרי השלטון והמשפט, המשטר והחברה; מידת הפגיעה היא משמעותית, וזאת גם נקודת המוצא בעת גזירת הדין.

כפועל יוצא מחומרת הדברים, נוכח המציאות הקשה שחוזה המדינה, והביקורת החברתית והציבורית בגין התופעה המתרחבת של החזקת נשק לא חוקי בשנים האחרונות, קיימת מגמה של החמרה בענישה בכל הנוגע לעבירות הללו. דברים אלה קיבלו ביטוי בדבריו של כב' השופט עמית ב-ע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מ"י (8/7/14), כדלהלן:

"אחזור ואדגיש את מדיניות ההחמרה בעבירות נשק, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין של בית משפט זה בשנים האחרונות... לזמינות הבלתי נסבלת של נשק חם בידי מי שאינם מורשים לכך, יש פוטנציאל לשמש ל"חיסול חשבונות" ול"פתרון סכסוכים" כמו-גם לעבירות חמורות נוספות. המציאות בארצנו מוכיחה כי הקלישאה אודות האקדח במערכה הראשונה אינה מדויקת, באשר לעיתים מזומנות האקדח אינו ממתין עד למערכה האחרונה ויורה עוד קודם לכן. מכאן, שבעבירות כגון דא, גם לשיקולי ההתרעה משקל של ממש" (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.).

וכך קיבלו הם ביטוי גם בדבריו של כב' השופט סולברג שניתנו בימים אלו ממש, בע"פ 8207/19 אליהו נ' מ"י (13/7/20):

"על חומרתן של עבירות הנשק, אין צורך להכביר מילים. קול דמיהם של הנרצחים, הן בפיגועי טרור לאומניים, הן באירועי חיסול פליליים, זועקים אלינו מן האדמה. בתי המשפט מבקשים להתמודד עם הקלות המדאיגה שבה כלי נשק מוצאים את דרכם לידיהם של גורמים עברייניים ועוינים, ולפיכך **מדיניות הענישה בעבירות של סחר בנשק הולכת ומחמירה עם השנים** (ע"פ 8045/17 ברנאסי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.08.2018)...; ע"פ 315/20 אבו טאה נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (07.06.2020)...; ע"פ 971/19 מדינת ישראל נ' געביס, פסקה 8 (11.07.2019)...). **בהתאם לכך קבע בית המשפט העליון, כי "ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי"** (ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.07.2019) ובמובאות שם). (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.)

לא זו אף זו, הנאשם החזיק, נשא, הוביל וניסה לסחור ברובה מסוג M-16, כלי נשק אוטומטי, בעל פוטנציאל הרס ממשי ופגיעתו רעה.

ראו ע"פ 1658/20 **ג'מאחנה נ' מ"י** (21/6/20), מפי כב' הש' שטיין:

"במציאות שבה אנחנו חיים, שבה השימוש בנשק חם למטרות פליליות ולמטרות טרור היתה לנחלת היומיום, סחר בנשק, ובפרט בכלי נשק אוטומטיים דוגמת M16, מחייב ענישה מחמירה ומרתיעה - זאת, כדי למנוע את פגיעתו הרעה בשלום הציבור ובביטחונו (ראו, מיני פסקי דין רבים, ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.2017), פסקה 10 והאסמכתאות הנזכרות שם, וכן ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (4.12.2011), פסקה 5 והאסמכתאות הנזכרות שם)."

כן ראו ע"פ 1397/16 **מ"י נ' חמאיל** (6/9/16), מפי כב' הש' מזוז:

"מקובלת עלי טענת המדינה כי יש מקום להחמיר יותר מהרגיל עם אלה הסוחרים בכלי נשק אוטומטיים, אשר הנזק הפוטנציאלי מהם הוא רב במיוחד ועולה לאין ערוך על זה של אקדח".

12. לחומרה אני רואה להתחשב בכך שהעבירות בוצעו על ידי הנאשם בצוותא עם אחרים, וכי חלקו של הנאשם בביצוע המעשים הוא דומיננטי. עסקינן בעבירות אשר קדמו להן קשירת קשר ותכנון, וכן כניסתם של הנאשם ואנס לישראל שלא כדין, לשם מימושה של התכנית העבריינית, שנועדה לשם בצע כסף.

אשר לטענת ההגנה כי נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה אינן מן החמורות, משנתפס הנשק בטרם הושלמה העסקה, אכן הנשק לא הגיע לידיים עברייניות, אך קטיעתה של העסקה לא נעשתה בשל חרדתו של הנאשם אלא בשם הערנות של כוחות הביטחון; ועוד, לו הושלמה העבירה, כלל לא ניתן לדעת לאן היה הנשק מגיע, ועצם העובדה שמלכתחילה לא עמד להימכר לידיים עוינות או לארגון פשיעה, אינו מבטיח כי לא היה מגיע לשם.

ועוד, יש לזכור כי לעבירות בנשק מצטרפת גם של כניסה לישראל שלא כדין, לצורך ביצוע עבירות בנשק - החזקה, נשיאה, הובלה וניסיון לסחר בנשק לא חוקי, כל זאת, תוך פגיעה בסדרי השלטון והמשפט.

מתחם העונש ההולם

13.

עונש המאסר המרבי הקבוע בצידה של עבירת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין - החזקת נשק ללא רשות על פי דין - הוא 7 שנות מאסר; העונש בצידה של עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק - נשיאה או הובלה של נשק ללא רשות על פי דין - הוא 10 שנות מאסר; העונש בצד עבירה לפי סעיף 144(ב2) רישא וסיפא לחוק ביחד עם סעיף 25 - ניסיון לסחר בנשק לרבות מסירתו שלא כדין - הוא 15 שנות מאסר, והעונש בצד עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל - הוא שנה אחת. בנסיבות העניין, על אף שעסקינן בשלוש עבירות שביצע הנאשם, ומשמדובר ברצף של מעשים שבוצעו בטווח זמנים קצר, מקובלת עלי עמדת הצדדים כי יש לראות במעשיו של הנאשם כ"אירוע אחד", ובהתאם לקבוע מתחם ענישה אחד למכלול המעשים.

קשת הענישה בעבירות בנשק שביצע הנאשם היא מגוונת, ותלויה במשתנים רבים ובנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה ומקרה.

באי כוח הצדדים הפנו לפסיקה התומכת בעמדתם, זה בכה וזה בכה, כאשר כל אחד מהם הפנה הן למקרים חמורים יותר ופחות מהעניין הנדון בפנינו, וביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנה הצד שכנגד, או חלקם. לעניין האופן לקביעתו של מתחם הענישה וההבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוהגת, המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעתו, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 1323/13 חסן נ' מ"י (5/6/13).

14.

ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין המלמדים לשיטתה, על מתחם העונש ההולם הנטען על ידה, ולהלן אפרט את העיקריים שבהם:

א. בע"פ 9373/10 **ותד נ' מ"י** (14/9/11), מפי כב' הש' לוי, הורשע הנאשם על סמך הודייתו בעבירות של החזקת ונשיאת נשק - אקדח FN בביתו ו-63 כדורי 9 מ"מ, כשבעברו שלוש הרשעות קודמות בעבירות הצתה, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט העליון הפחית את עונשו, והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 3138/11 **הייבי נ' מ"י** (6/3/12), מפי כב' הש' סולברג, נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע על פי הודייתו, בניסיון לסחר בנשק וקשירת קשר לפשע, שעה שבעברו עשרות הרשעות קודמות מתחומי הרכוש, האלימות, המרמה והסמים, והוא אף ריצה 5 עונשי מאסר בגין.

ג. בע"פ 9702/16 **אבו אלוליאיה נ' מ"י** (13/9/17), מפי כב' הש' מינץ, נדחה ברוב דעות ערעורו של נאשם אשר נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע על פי הודייתו בעבירה של נשיאת והובלת נשק, וכן בעבירה של נשיאת והובלת תחמושת בלא רשות - תת מקלע מאולתר, קת מתכתית המתאימה לרובה סער M-16, שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ.

ד. ברע"פ 2822/12 **דואהרי נ' מ"י** (25/4/12), מפי כב' הש' (כתוארה אז) נאור, נדחתה בקשה לרשות ערעור של נאשם אשר נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל, וכן להפעלה של 10 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, לאחר שהורשע על פי הודייתו בהחזקת נשק כאשר בסמוך לביתו נמצא תיק אשר בו אקדח עם מחסנית תואמת המכילה 13 כדורים ושתי מחסניות נוספות ובהן 13 כדורים. זאת, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש.

ה. בע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י** (5/6/13), מפי כב' הש' ארבל, נדחה ערעורם של שני נאשמים, אשר הורשעו

בסחר בנשק (רימון הלב בודד), ונדונו האחד ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והשני, אשר הורשע גם במכירת כדורי סם מסוכן, ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

ו. בע"פ 9479/11 **הייבי נ' מ"י** (31/5/12), מפי כב' הש' הנדל, נדחה ערעורם של שני נאשמים אשר הורשעו בעבירות בנשק לאחר שמיעת ראיות; האחד נדון ל- 50 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בשלושה אישומים, בגין החזקת נשק שלא כדין, החזקת והובלת נשק שלא כדין, סחר בנשק שלא כדין וקשירת קשר לביצוע פשע, כאשר כל אישום דן בעסקת נשק שונה; בשתיים מהן מכר אקדח ומחסנית ובשלישית תת מקלע, מחסנית וכדורים; השני נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעה באישום השלישי לבדו.

ז. בת"פ (מחוזי ח') 7317-01-15 **מ"י נ' גנאים** (7/1/16), מפי כב' הש' בש, נגזרו על נאשם 60 חודשי מאסר בפועל, משהורשע על פי הודייתו בעבירות נשק בשני אישומים; באחד, הובלה ונשיאת נשק והחזקת נשק; בשני, בניסיון לבצע עסקה בנשק וקשירת קשר לביצוע פשע. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של הנאשם והעמיד את עונשו על 53 חודשי מאסר (ע"פ 1492/16 **פלוני נ' מ"י** (5/10/16), מפי הרכב השופטים ג'ובראן, דנציגר וברון).

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי דין נוספים, אך חלקם ניתנו שנים טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, וחלקם מתארים עבירות חמורות יותר מנסיבות המקרה שלפנינו.

15. ב"כ הנאשם הפנתה למספר פסקי דין המלמדים לשיטתה על מתחם העונש הנטען על ידה, כדלהלן:

א. ע"פ 2802/18 **ג'ואמיס נ' מ"י** (26/7/18), מפי כב' הש' אלרון, דן בשני נאשמים שהורשעו בשני אישומים שעניינם סחר בנשק, כאשר על אחד מהם נגזרו 42 חודשי מאסר בפועל ועל השני - 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את עונשו של הנאשם הראשון על כנו, ואילו את עונשו של הנאשם השני הפחית ל-9 חודשים.

ב"כ הנאשם טענה כי נאשם 2 קרוב יותר בנסיבותיו לנאשם דנן, זאת עקב היקף המכירה (נשק אחד בלבד), סוגו (רובה סער מסוג M-16) והרשעתו בעבירה נגזרת (סיוע לסחר בנשק).

ב. בת"פ (חי') 17860-01-19 **מ"י נ' צביחאת** (17/11/19), מפי כ' כב' הש' אליקים, נדון נאשם שהורשע בנשיאת נשק, הובלתו והחזקתו, יחד עם כדורים ומחסניות ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (חי') 7108-02-16 **מ"י נ' טהא** (20/7/16), מפי כב' הש' לוי, הורשע נאשם, בעל עבר פלילי, במספר עבירות עם מספר רב של מעורבים, בקשירת קשר למכירת נשק, הובלת נשק ועסקאות בנשק. בית המשפט המחוזי השית עליו 28 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר הפעלת מאסר על תנאי שניתן בתיק קודם כשחציו מצטבר לעונש שהוטל בתיק הזה.

ד. בע"פ 7691/19 **פלוני נ' מ"י** (2/2/20), מפי כב' הש' עמית, גרוסקופף ושטיין, נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל- 6 שנות מאסר בפועל, בגין הרשעה (לאחר שמיעת ראיות), ב-4 עבירות של סחר בנשק ושתי עבירות של נשיאת נשק, אשר בוצעו ברובה סער מסוג M-14, כנגד סכומי כסף גבוהים;

ב"כ הנאשם ציינה כי המתחם לו טענה ב"כ המאשימה חל בעבירות חמורות בהרבה מאלה שבהן הורשע הנאשם

בעניינו.

ה. בע"פ 1010/18 **ברנאסי נ' מ"י** (16/8/18), מפי כב' השופט מינץ, נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל- 6 שנות מאסר בפועל, לאחר שהורשע ב-6 עבירות של עסקה למכירת נשק, 6 עבירות של קשירת קשר לסחר בנשק ובעבירה אחת של ניסיון לסחר בנשק; בין הנשקים היו 4 תתי-מקלע מסוג קרלו, נשק דמוי M-16 ואקדח מסוג גלוק. הנאשם גם בחר לצרף אישומים בגין עבירות סמים.

גם כאן טענהב"כ הנאשם כי המתחם לו טענה ב"כ המאשימה חל בעבירות חמורות בהרבה מאלה שבהן הורשע הנאשם בעניינו.

ו. בע"פ 5681/14 **מ"י נ' טטור** (1/2/15), מפי כב' הש' רובינשטיין, נתקבל ערעור המדינה לגבי נאשם שנדון למאסר שירוצה בעבודות שירות, לאחר שהורשע ברכישת נשק, החזקת נשק, נשיאת נשק, הובלת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי.

ז. בע"פ 8133/15 **יוליס נ' מ"י** (5/4/17), מפי כב' הש' ברק-ארז, נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל- 14 חודשי מאסר בפועל, משהורשע לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת ובנשיאת נשק שלא כדין, בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא פוליסת ביטוח.

16. לצורך קביעה של מתחם ההולם יובאו להלן פסקי דין נוספים בעבירות בנשק, אשר ניתנו לאחרונה על ידי בית המשפט העליון, כדלהלן:

א. בע"פ 1509/20 **מ"י נ' נבארי** (2/7/20), מפי כב' הש' שטיין, נתקבל ערעורה של המדינה לגבי נאשם שהורשע על פי הודייתו בנשיאת נשק, הובלת נשק וירי מנשק חם באזור מגורים, והנאשם נדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל, חלף 27 חודשים שהושתו עליו בבית המשפט המחוזי.

ב. בע"פ 315/20 **פתחי אבו טאה נ' מ"** (7/6/20), מפי כב' הש' וילנר, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודייתו בעבירה של עסקה אחרת בנשק, בגין מכירת קרל גוסטב, ונדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 4530/19 **אלדין נ' מ"י** (11/8/19), מפי כב' הש' אלרון, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודייתו בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, נשיאת אבזר לנשק שלא כדין, פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה וגניבה מרכב, ונדון ל- 32 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ 3336/18 **מ"י נ' סמארה** (29/11/18), מפי כב' הש' גרוסקופף, נתקבל ערעור המדינה לגבי נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בנשיאת נשק ותחמושת, ובהחזקת תחמושת, והנאשם נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל, חלף 18 חודשי המאסר שהוטלו על ידי בית המשפט המחוזי.

ה. בע"פ 27/17 **בסל נ' מ"י** (12/12/17), מפי כב' הש' אלרון, התקבל ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו ברכישת נשק, בהחזקת נשק, בנשיאתו ובהובלתו, והוא נדון ל- 46 חודשי מאסר בפועל, חלף 52 חודשי המאסר עמוד 11

שהוטלו על ידי בית המשפט המחוזי.

ו. בע"פ 2098/16 מ"י נ' **פרחאט** (15/1/17), מפי כב' הש' ברק-ארז, נתקבל ערעור המדינה בעניינו של אחד משני נאשמים שהורשעו על יסוד הודייתם בקשירת קשר, החזקת נשק, נשיאתו וסחר בנשק, והוא נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל, תוך אמירה מפורשת, כי עונש זה נוטה לקולה. זאת, חלף 20 חודשי מאסר שהושטו על ידי בית המשפט המחוזי.

ז. בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מ"י (17/11/16), מפי כב' הש' (כתוארה אז) חיות, נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל- 34 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע על יסוד הודייתו בנשיאת נשק - אקדח מסוג "גלוק".

ח. בע"פ 4154/16 דהוד נ' מ"י (19/1/17), מפי כב' הש' מלצר, נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל- 45 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע על יסוד הודייתו בשני אישומים, אשר כל אחד מהם כלל סחר בנשק, החזקת נשק ונשיאתו - אקדח ורובה ציד מאולתר.

17. אשר למתחם הענישה בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ב"כ המאשימה לא הביאה פסיקה בנוגע לענישה הנהוגה בעבירה זו, ועתרה, כאמור, לקבוע מתחם עונש כולל אחד לכלל העבירות שבהן הורשע הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה בצמצום בסוגיה זו וביקשה לקבוע את מתחם הענישה בהתאם להלכת אלהרוש. דא עקא, שלטעמי אין מקום להחיל הלכה זו בעניינו. בעניין אלהרוש, דובר על הענישה ההולמת "בעניינו של מי שנכנס למדינת ישראל שלא כדין **לצרכי פרנסה, עברו נקי והוא לא הואשם בעבירות נלוות לעבירת השהייה הבלתי חוקית**" (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.).

כניסה לישראל לצורך ביצוע עבירות פליליות בכלל ועבירות חמורות בנשק בפרט, גם למטרה של בצע כסף, אינה נכללת בביטוי "כניסה...לצרכי פרנסה"; לא נעלם מעיני טיעונה של ב"כ הנאשם לפיה הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע למטרת רווח כלכלי גרידא; הנאשם אף אינו נהנה מעבר נקי, וממילא הורשע בעבירות נלוות לעבירת הכניסה שלא כדין, אשר הופכת להיות נלוות לעבירות החמורות שביצע וניסה לבצע. משכך, אין הנאשם עומד בתנאים שנקבעו בהלכת אלהרוש.

18. בהתחשב בטיעוני הצדדים, ומשנלקחו בחשבון הנסיבות של ביצוע העבירות, חומרתן, הסיכון הגלום בהן, התכנון, השותפות, וסוג הנשק שבו ביקש הנאשם לסחור, ובהתחשב בכך שמדובר בנשק מסוג M-16 שהובא מהאזור (מטול כרם) אגב ביצוע עבירה של כניסה שלא כדין, מחד גיסא, ומאידך גיסא בכך שבסופו של דבר לא הושלמה העבירה של הסחר בנשק, משנתפס הנשק על ידי כוחות המשטרה ולא הגיע לידיים עברייניות, וכן בערכים החברתיים שנפגעו, ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני רואה להעמיד את מתחם העונש ההולם בטווח שבין 30- 54 חודשי מאסר בפועל.

19. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ומשכך יובאו בחשבון שיקולים הנוגעים לנאשם.

א. לקולה, אני רואה להתחשב בהודייתו של הנאשם בביצוען של העבירות המפורטות בכתב האישום, בשלב מוקדם יחסית של ההליך, תוך הבעת חרטה; לא נעלם מעיני כי הנאשם טען לכך שרומה על ידי אחרים, ולא ניתן שלא להתחשב כי צערו נוגע בעיקר לכישלון העסקה, להפסד שנגרם לו ולכך שנתפס, אך בסופו של יום הורשע הנאשם על יסוד הודייתו, ומשכך, ויתר על זכותו להילחם על חפותו.

אכן, הנאשם חסך זמן שיפוטי, וכן חסך מזמנם וממרצם של 25 עדים, אשר הגעתם למתן עדות התייתרה.

ב. מטענתה של הסנגורית המלומדת ומדבריו של הנאשם עצמו עולה מציאות חיים קשה של הנאשם, אשר נפלט מבית הספר לאחר 3-4 שנות לימוד, עקב מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו. הנאשם סיפר כי אמו נכה ואביו חולה בסרטן בריאות, כי יש לו שלושה אחים "מונגולים" ואין מי שיתמוך בהוריו; לדבריו, הוא עבד בבית קפה והרוויח כ-60-70 ₪ ליום. עוד לדבריו, הוא ניסה להתאבד בתלייה לאחר ששמע שאמו לא יכלה לבשל ולא אכלה דבר משך ארבעה ימים, מפני שלא היה לה גז בבית, אך הניסיון לא צלח והוא התעורר בבית חולים. הנאשם ציין כי כבר שמונה חודשים שלא מבקרים אותו, אין לו "קנטינה" ואין לו בגדים, וכי הוא לוקח בגדים וסיגריות מאחרים. הנאשם הביע רצון לעזור לאביו החולה וחשש שאביו ימות מבלי שהוא יוכל לראותו קודם לכן.

הנאשם ביקש רחמים, חזר והביע חרטה, והבטיח כי לא ישוב לסורו; ובין השאר ציין כי אנשים שביצעו עבירות דומות נדונו לתקופות קצרות של 9 ו-10 חודשים.

דבריו של הנאשם לגבי ניסיון ההתאבדות שלו קיבלו חיזוק בחוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה בעניינו לבקשתו, שם נקבע כי הוא זקוק לטיפול הרגעי, בשל התנהגות בלתי צפויה ותוקפנות כלפי עצמו.

ג. הנאשם מסר כי התחתן זמן קצר לפני ביצוע העבירה, אשתו ביקשה להתגרש ממנו משנעצר, והוא מבקש להחזירה וללכת לעבוד. דא עקא שמטענות ההגנה עולה כי הנאשם נקלע למצבו הכלכלי הקשה בשל חובות שנטל על עצמו לצורך חתונתו, רכישת רהיטים ותשלום דמי שכירות, נסיבות שאינן בהן משום הצדקה להקלה בעונשו. ככל שהנאשם עבד בבית קפה והשתכר לפרנסתו, אין בכך שביקש לסחור בנשק לא חוקי משיקולים של בצע כסף כדי להועיל לו.

ד. הנאשם אף לא נתן הסבר ממשי לאופן בו הגיע אליו רובה מסוג M-16, חלקיו ותחמושת, שאותו הביא כדי לסחור בו משטחי האזור לישראל, תוך ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. גרסתו לפיה נוצל על ידי אחרים עומדת בניגוד להודייתו, ולא תילקח בחשבון לצורך ענישתו. לקולה, יש מקום להתחשב בכך שהנאשם לא הצליח להשלים את עבירת הסחר, והיא נותרה בגדר ניסיון בלבד, אם כי לא בשל חרטה של הנאשם.

ה. לחומרה אני רואה לקחת בחשבון כי אין זו עבירת הנשק הראשונה שביצע הנאשם. הנאשם הורשע פחות משנה וחצי לפני ביצוען של העבירות הנדונות דידן, בבית משפט צבאי בעבירה של סחר בציוד מלחמתי, נדון למאסר בפועל של 13 חודשי מאסר, ולמאסר על תנאי משמעותי בן שנתיים, שלא הותירו עליו את רישומם, משחזר לסורו זמן קצר יחסית

לאחר שסיים לרצות את עונש המאסר בפועל, חרף המאסר המותנה שריחף מעליו; התנהלות המלמדת על העדר מורא מפני החוק.

ו. אכן, שליחתו של הנאשם למאסר ממושך תפגע בו ובבני משפחתו, הן בהוריו והן באשתו, אך שעה שעסקין בעבירות בנשק, גובר האינטרס הציבורי על פני עניינו של הנאשם.

20. סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, אך גם לא מצאתי למצות עם הנאשם את דינו. על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **36 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי תקופת מעצרו בתיק זה החל מיום 25/11/19.

ב. **18 חודשי מאסר על תנאי**, שהנאשם לא יישא בהם זולת אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו **עבירות בנשק**.

ג. **6 חודשי מאסר על תנאי**, שהנאשם לא יישא בהם זולת אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו **עבירה על חוק כניסה לישראל שלא כדין**.

ד. נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, אני רואה לגזור עליו קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020 במעמד באי כוח הצדדים והנאשם.